

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

B-dul Primăverii nr. 22, sector 1, București, Tel: 0213143400 int.3000, Email: dr.parlament@gov.ro

Nr. 7158/2025

15-09-2025

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Sineu Permanent al Senatului

279.294.313 / 18.09.2025

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 11 septembrie 2025

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Bp. 241/2025);* L279/2025

2. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive și de modificare a Legii nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice (Bp. 261/2025);* L294/2025

3. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România (Bp. 287/2025);* L343/2025.

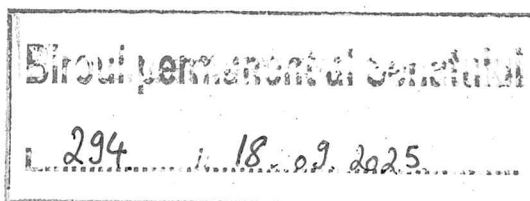
Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive și de modificare a Legii nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice*, inițiată de domnul deputat AUR Ciprian-Constantin Paraschiv împreună cu un grup de parlamentari AUR, PSD, PNL, UDMR, POT, SOS, Minorități Naționale și neafiliați (**Bp. 261/2025**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive și de modificare a Legii nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se în principal:

- reglementarea definirii spectatorilor în situații de urgență, în acord cu standardele europene (precum cele stabilite de UEFA), pentru prevenirea incidentelor și facilitarea intervenției rapide a echipelor de ordine și a celor medicale. De asemenea, se instituie obligația

organizatorilor de a asigura accesul persoanelor cu nevoi speciale, inclusiv dotarea arenelor cu grupuri sanitare adaptate și locuri speciale în tribune;

- reglementarea consumului de băuturi slab alcoolizate (de până la 5% alcool), legislația actuală fiind considerată prea restrictivă;

- în ceea ce privește infrastructura, se propune utilizarea gardurilor de delimitare pentru amplasarea materialelor publicitare, în sprijinul sustenabilității financiare a cluburilor, fără a afecta siguranța sau vizibilitatea spectatorilor. Totodată, având în vedere avansul tehnologic în monitorizarea accesului și în planificarea evacuării, inițiatorii propun eliminarea restricției privind utilizarea a doar 90% din capacitatea stadionului, permițând ocuparea integrală a acestuia și maximizarea beneficiilor financiare, dar și a accesului publicului;

- reglementarea spectacolelor pirotehnice organizate. De asemenea, în sprijinul drepturilor spectatorilor, se introduce măsura suspendării executării sancțiunilor complementare până la soluționarea definitivă a plângerii, respectând astfel principiul prezumției de nevinovăție și asigurând un proces echitabil.

II. Observații

1. Referitor la comercializarea băuturilor slab alcoolizate în cadrul competițiilor sportive, precizăm faptul că un argument relevant care ar fi trebui să fie luat în calcul atunci când se discută despre permiterea consumului de băuturi alcoolice cu ocazia evenimentelor de masă este cel legat de realizarea evacuării în situații de criză/urgență (ex.: incendiu, explozii, avarii, prăbușiri de construcții/instalații, dezordine publică, furtuni, inundații, căderi de obiecte din atmosferă, atac terorist etc.).

Deși aceste situații sunt extrem de rare, nu trebuie ignorat aspectul că evacuarea unor persoane aflate sub influența băuturilor alcoolice se realizează cu greutate (recepționarea mesajelor de urgență de către persoanele aflate sub influența băuturilor alcoolice este puternic diminuată ori distorsionată) sau cu un impact major asupra evacuării în masă (defluire încetinită ori blocarea căilor de acces) și cu potențiale pierderi de vieți omenești.

2. Cu privire la eliminarea restricției actuale privind capacitatea stadionului, precizăm faptul că, în principiu, capacitatea arenelor sportive nu se calculează în mod exclusiv din privința numărului de scaune (și implicit a numărului de spectatori care ar putea viziona un eveniment în incinta arenei), ci prin luarea în calcul a numărului total de persoane aflate în același timp în interiorul arenei (spectatori, staff, oficiali, jucători, catering, personal tehnic și auxiliar, personal de ordine și siguranță - stewarzi și forțe de ordine, voluntari, reprezentanți mass-media, personal medical/de urgență etc.).

Un alt motiv extrem de important pentru care se realizează diminuarea capacității arenelor sportive este cel referitor la scenariile de evacuare în situații de urgență, care iau în calcul numărul efectiv de persoane care pot fi evacuate în condiții de siguranță în raport cu numărul de porți, dimensiunea acestora și barierele fizice existente, dimensiunile, forma și planeitatea rutelor de acces și defluire, capacitatea și starea sistemului de comunicare cu publicul, numărul de zone de protecție sau adăposturi pentru persoane și distanța până la acestea etc.

Totodată, precizăm faptul că stewarzii sunt constituiți în anumite situații punctuale în elemente de dispozitiv, cum ar fi cordoane, baraje etc., existând necesitatea unei zone libere pentru realizarea dispozitivelor, având ca scop siguranța și protecția spectatorilor.

Stabilirea unor zone „*tampon*” ar fi fost necesară pentru asigurarea unui nivel adecvat de siguranță a participanților la evenimentele sportive, având în vedere faptul că, în unele situații, galeriile manifestă un comportament ostil/agresiv față de susținătorii echipelor adverse ori față de oficiali ai cluburilor.

În același context, în situațiile de tulburare a ordinii și siguranței publice, atunci când se impune intervenția forțelor de ordine pentru restabilirea ordinii publice ori pentru evacuare, sunt necesare zone libere, astfel încât activitățile specifice și deplasarea forțelor de ordine să se desfășoare în condiții de eficiență și siguranță

Astfel, ținând cont de aspectele enumerate mai sus, considerăm că siguranța și securitatea participanților la evenimente sportive primează în raport cu generarea de supraaglomerări, care ar comporta beneficii financiare doar în primă instanță, însă potențialele tragedii produse de supraaglomerările de persoane și lipsa spațiilor de manevră pentru evacuare ar conduce la pierderi mult mai importante, inclusiv de natură pecuniară.

3. În ceea ce privește utilizarea materialelor pirotehnice în contextul desfășurării manifestărilor sportive, semnalăm faptul că aceasta este interzisă atât la nivel internațional, cât și național prin reglementări ale autorităților de stat și ale forurilor fotbalistice.

În concret, materialele pirotehnice sunt interzise de legislația națională, Consiliul Europei, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene, Federația Asociațiilor Internaționale de Fotbal (FIFA), Uniunea Asociațiilor Europene de Fotbal (UEFA) și Federația Română de Fotbal.

În legătură cu deținerea și folosirea materialelor pirotehnice la manifestările sportive din România, precizăm faptul că poate afecta grav sănătatea și siguranța participanților la jocurile sportive, precum și securitatea evenimentelor de acest tip.

Trendul crescător este întâlnit și în cazul datelor statistice colectate de către UEFA în cazul competițiilor europene, utilizarea materialelor pirotehnice fiind cea mai recurentă categorie de incidente înregistrată.

În ceea ce privește încadrarea în sfera penalului a folosirii fără drept a materialelor pirotehnice, precizăm că, la nivel european, există mai multe reglementări specifice, printre cele mai importante fiind *Directiva 2013/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a articolelor pirotehnice*¹, precum și *Concluziile Consiliului privind necesitatea de a preveni și de a combate utilizarea materialelor pirotehnice în zonele spectatorilor de pe stadioanele de fotbal și alte baze sportive*², care scot în evidență necesitatea unei abordări globale și unitare în vederea limitării ori stopării fenomenului pirotehnic, având ca scop asigurarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor, asigurarea sănătății, siguranței și securității spectatorilor la evenimente sportive europene.

În același context, Consiliul Europei, prin *Convenția Consiliului Europei din 16 ianuarie 2018 referitoare la abordarea integrată a siguranței, securității și serviciilor la partidele de fotbal și la alte*

¹ Hotărârea nr. 1102/2014 privind stabilirea condițiilor pentru punerea la dispoziție pe piață a articolelor pirotehnice, care transpune în dreptul național Directiva 2013/29/UE a Consiliului Uniunii Europene și a Parlamentului European din data de 12 iunie 2013 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea pe piață a articolelor pirotehnice;

² Stabilesc în sarcina Statelor Membre obligația de a elabora strategii naționale pentru prevenirea și combaterea utilizării materialelor pirotehnice;

evenimente sportive (CETS/218)³, ratificată prin Legea nr. 6/2018⁴) accentuează importanța care trebuie acordată anumitor amenințări specifice ce pot genera incidente sau evenimente care se pot solda cu victime și realizează o reorientare dinspre răspunsul coercitiv (de forță) către dialog și abordare graduală și punctuală.

Utilizarea materialelor pirotehnice în contextul evenimentelor sportive trebuie analizată și din perspectiva obligației angajatorilor (cluburi, federații, firme de pază, structuri de ordine publică, situații de urgență, medicale etc.) de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor la locul de muncă.

În acest sens, facem trimitere expresă la prevederi specifice europene precum *Directiva Consiliului din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă (89/391/CEE)* și *Directiva 98/24/CE a Consiliului din 7 aprilie 1998 privind protecția sănătății și securității lucrătorilor împotriva riscurilor legate de prezența agenților chimici la locul de muncă, cât și la prevederi ale unor acte normative din legislația națională, respectiv Legea nr. 319/2006 privind securitatea și sănătatea în muncă, cu modificările și completările ulterioare.*

Cu alte cuvinte, angajatorii sunt direct răspunzători de posibile vătămări ori decese ale personalului propriu survenite în conexiune cu utilizarea materialelor pirotehnice ori cu expunerea la producții chimici toxici rezultați în urma arderii acestora.

Politica UEFA în materia folosirii materialelor pirotehnice este una foarte clară, în sensul în care nu este agreată sub nicio formă folosirea acestora în zonele din stadion sau în apropierea acestuia, întrucât creează riscuri semnificative pentru sănătatea și siguranța participanților la jocurile sportive.

³ Art. 5.5 din CETS/218 *Părțile vor lua măsuri ca mecanismele operaționale instituite în arenele sportive să fie cuprinzătoare, să prevadă o legătură eficientă cu forțele de ordine, cu serviciile de urgență și organizațiile partenere și să includă politici și proceduri clare în ceea ce privește aspectele care ar putea influența gestionarea mulțimilor și riscurile asociate în materie de siguranță și securitate, în special:*

- folosirea de materiale pirotehnice;

- orice formă de comportament violent sau interzis și orice formă de comportament rasist sau discriminatoriu;

⁴ *pentru ratificarea Convenției Consiliului Europei referitoare la abordarea integrată a siguranței, securității și serviciilor la partidele de fotbal și la alte evenimente sportive, adoptată la Saint-Denis la 3 iulie 2016, semnată de către partea română la Budapesta la 29 noiembrie 2016, precum și pentru aprobarea încetării valabilității, prin denunțare, a Convenției europene privind violența și ieșirile necontrolate ale spectatorilor cu ocazia manifestărilor sportive, în special la meciurile de fotbal, adoptată la Strasbourg la 19 august 1985;*

De asemenea, *Strategia națională de ordine și siguranță publică 2023-2027*, aprobată prin *Hotărârea Guvernului nr. 1081/2023*, evidențiază faptul că materialele pirotehnice/explozive se încadrează la forme atipice de manifestare a amenințărilor la adresa ordinii și siguranței publice, iar una dintre direcțiile de acțiune specifice⁵ este reprezentată de „dezvoltarea activității de prevenire și combatere a infracțiunilor la regimul armelor, munițiilor, explozivilor, precursorilor de explozivi și substanțelor periculoase”.

Totodată, evidențiem faptul că, în sensul *Legii nr. 126/1995 privind regimul materiilor explozive, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, toate articolele pirotehnice sunt materii explozive și, ca atare, persoanele fizice nu au dreptul să le dețină, utilizeze, transporte, depoziteze, experimenteze ori mânuiască dacă nu fac dovada calității de artificier, respectiv de pirotehnician autorizat și nu reprezintă o persoană juridică autorizată și înregistrată conform prevederilor legale.

Doar anumite articole din categoria F1 pot fi deținute și folosite de persoane fizice care au vârsta de cel puțin 16 ani (exemplificăm, în acest sens, următoarele articole pirotehnice: jerbe, granule scânteietoare, pocnitori cu confeti, scânteii sau stelute).

Având în vedere pericolul generat de materiile explozive și, în special, consecințele imprevizibile ale utilizării acestora în contextul adunărilor de persoane, legiuitorul a creat norme speciale pe care le-a implementat prin intermediul *Legii nr. 4/2008*, în scopul clar definit de a interzice accesul unor astfel de materiale în incinta arenelor sportive.

În mod concret, conform prevederilor art. 10 alin. (2) lit. b) din *Legea nr. 4/2008*, organizatorii de evenimente sportive au obligația legală de a nu permite accesul în stadioane sau săli de sport a persoanelor care au asupra lor arme și muniții de orice fel, făclii, torțe, artificii, petarde, materiale explozive, incendiare sau fumigene.

Frecvența ridicată a introducerii și utilizării articolelor pirotehnice în arenele sportive subliniază un mod de lucru deficitar și o vulnerabilitate ridicată din prisma dezideratelor conexe siguranței și securității.

Un alt posibil motiv este reprezentat de slaba conștientizare în rândul spectatorilor, stewarzilor, organizatorilor de evenimente sportive

⁵ Arondată obiectivului general 1 – Creșterea gradului de siguranță publică și protecție a cetățeanului/obiectiv specific 1.5 – Eficientizarea activităților de contracarare a infracțiunilor (...) la regimul armelor, munițiilor, explozivilor, precursorilor de explozivi și substanțelor periculoase;

și a autorităților însărcinate cu aplicarea sancțiunilor de natură penală cu privire la efecte generate de utilizarea materialelor pirotehnice și la consecințele juridice ce decurg din comiterea unor astfel de fapte.

Apreciem că, pe termen mediu și lung, adoptarea acesteia ar putea avea ca rezultat punerea în pericol a sănătății, siguranței ori securității participanților la evenimente sportive (spectatori, jucători, oficiali, forțe de ordine, reprezentanții mass-media etc).

4. În legătură cu suspendarea executării sancțiunii complementare până la soluționarea plângerii, precizăm faptul că legislația în vigoare prevede căi de atac suspensive (ordonanță președințială sau prin încheierea instanței a măsurii de interdicere a accesului în arenele sportive).

Aceste aspecte sunt reliefate și clarificate, fără echivoc, inclusiv în *Deciziile Curții Constituționale nr. 113/2011*⁶ și *nr. 638/2022*⁷.

Astfel, s-a reținut că, prin dispozițiile art. 47 alin. (1) și (4) din *Legea nr. 4/2008*, nu este înlăturată posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției, inclusiv pentru a obține suspendarea executării sancțiunii contravenționale.

În acest sens, art. 47 alin. (5) din *Legea nr. 4/2008* stabilește că, la cererea petentului, instanța de judecată investită cu soluționarea plângerii poate dispune, prin încheiere, suspendarea executării sancțiunii contravenționale complementare.

Or, faptul că legiuitorul a instituit aplicarea unei măsuri contravenționale complementare, fără a reglementa simultan suspendarea de drept a executării sancțiunii contravenționale complementare, atribuind, însă, instanței posibilitatea de a dispune, prin încheiere, suspendarea executării sancțiunii, la cererea petentului, nu poate avea semnificația unei îngrădiri a drepturilor.

Totodată, rolul preventiv al măsurii complementare privind interdicerea accesului unor persoane sancționate pentru comportamente antisociale, care pot pune în pericol siguranța altor persoane (spectatori, sportivi, oficiali și/sau a personalului structurilor implicate în organizarea

⁶ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) și (4), art. 48 alin. (3) și art. 49 alin. (1), (4) și (7) din *Legea nr. 4/2008* privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive;

⁷ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) și (4) din *Legea nr. 4/2008* privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive;

și gestionarea evenimentelor sportive) sau buna desfășurare a evenimentelor, devine imposibil de atins în condițiile în care autorii unor asemenea fapte continuă să fie implicați în activități sportive, pentru a-și realiza efectele preventive de protejare a valorilor sociale reprezentate de viața, integritatea corporală și sănătatea persoanelor.

Mai mult decât atât, Curtea Constituțională consideră măsura interzicerii accesului în arene ca fiind o veritabilă măsură disuasivă ce are ca scop preîntâmpinarea săvârșirii unor noi fapte antisociale, care pot afecta toți participanții la evenimentele sportive, indiferent că vorbim de copii, femei, bătrâni sau persoane cu dizabilități.

În context, evidențiem și faptul că, potrivit prevederilor art. 10 pct.2 din *Convenția Consiliului Europei din 16 ianuarie 2018 referitoare la abordarea integrată a siguranței, securității și serviciilor la partidele de fotbal și la alte evenimente sportive*, părțile, în conformitate cu legislația națională și internațională, vor lua măsuri pentru a adopta reglementări eficiente cu privire la excluderea persoanelor violente, adaptate caracterului și localizării riscului, în scopul descurajării și prevenirii incidentelor violente sau tulburărilor ordinii și siguranței publice.

De asemenea, se menționează inclusiv faptul că statele semnatare trebuie să ia în considerare posibilitatea ca autoritățile judiciare sau administrative responsabile cu impunerea de sancțiuni persoanelor care au cauzat sau au contribuit la producerea de incidente violente și/sau tulburarea ordinii și siguranței publice la partidele de fotbal, să impună restricții de călătorie la partidele de fotbal disputate în străinătate.

Având în vedere argumentele anterior relevate rezultă importanța deosebită a aplicării unor astfel de măsuri de interzicere a accesului persoanelor violente la evenimente sportive în sensul diminuării riscurilor implicate la adresa celorlalți spectatori.

Astfel, pornind de la premisa că agentul constator a fost dintotdeauna considerat de legiuitor ca fiind reprezentatul autorității care poate sesiza în mod direct și concret gradul de pericol social generat în cazul comiterii unei fapte antisociale în contextul desfășurării evenimentelor de masă, considerăm că aprecierea pericolului realizată ulterior, în afara contextului real, va lipsi sancțiunea aplicată de justa măsură și proporționalitate.

Precizăm faptul că sancțiunea complementară constând în interzicerea accesului la competiții sportive nu se aplică tuturor faptelor

ce pot fi comise în contextul desfășurării acestor evenimente, ci doar unui număr limitat de categorii de fapte.

Acestea vizează, în principal, încălcarea măsurilor de ordine publică, comiterea de acte de violență și consumul de băuturi alcoolice - acesta din urmă fiind recunoscut la nivel european ca factor favorizant al violenței verbale și fizice.

În sensul celor de mai sus oferim și o perspectivă statistică a măsurilor complementare de interzicere aplicate în decursul ultimilor doi ani.

Astfel, pentru anul 2023, au fost aplicate 667 de măsuri complementare dintre acestea 345 pentru fapte cu violență, 163 pentru nerespectarea măsurilor de ordine și 159 pentru consum de băuturi alcoolice; în anul 2024 au fost aplicate 533 de sancțiuni complementare privind interzicerea accesului la competiții și jocuri sportive dintre acestea 151 pentru fapte cu violență, 190 pentru nerespectarea măsurilor de ordine și 192 pentru consum de băuturi alcoolice.

Din perspectiva căilor de atac utilizate pentru contestarea măsurilor de interzicere aplicate, oferim un exemplu mult mai concret și anume cel al municipiului București.

Astfel, în anul 2023 au fost contestate 32 de sancțiuni complementare de aplicare a măsurii interzicerii dintr-un total de 385 măsuri aplicate, iar în anul 2024 au fost contestate 14 sancțiuni complementare de aplicare a măsurii interzicerii dintr-un total de 264 măsuri aplicate.

În concret, în cei doi ani de zile, au fost contestate 46 de sancțiuni complementare, dintre care s-au soluționat definitiv doar 13, astfel: 9 decizii ale instanțelor de menținere a sancțiunii și 4 de anulare a sancțiunii complementare; așadar, până în prezent, în ultimii doi ani, doar 4 sancțiuni disciplinare au fost anulate de instanțele de judecată, iar acest aspect dovedește că agenții constatatari apreciază în mod just pericolul social generat de faptele comise.

În concluzie, considerăm că măsura interzicerii accesului la evenimente sportive, sub forma actuală, este cel mai eficient instrument, recunoscut la nivel european, de menținere sub control a violenței pe stadioane, de diminuare a acestui fenomen, precum și de realizare a activității de prevenire a comiterii unor fapte similare celor pentru care au fost aplicate măsurile în discuție.

Astfel, renunțarea la un astfel de instrument ori temporizarea aplicării măsurilor de interzicere conduc la menținerea unei stări de pericol continue în arenele sportive.

5. La art. I pct. 2 al inițiativei legislative, privitor la instituirea obligației de a ține porțile descuiate, prevederea ar fi trebuit să fie clarificată având în vedere că pentru asigurarea evacuării imediate este suficient ca doar ieșirile de urgență să rămână descuiate și supravegheate, nu accesul general către teren.

De asemenea, nu se înțelege la ce categorie profesională se referă sintagma „*agent de ordine*”, deoarece aceștia pot fi deopotrivă agenți de pază licențiați (a se vedea *Legea 333/2003*⁸), fie un jandarm, fie un alt membru al clubului sportiv.

De asemenea, ar fi fost necesar a se clarifica motivul pentru care a fost eliminată obligativitatea transmiterii datelor „*jurnaliștilor acreditați*”.

6. La pct. 4 al inițiativei legislative este eliminat termenul „*competiții*”, rezultând că obligațiile stipulate în lege la art. 10 alin. (1) sunt doar pentru organizatorul de jocuri sportive. Inițiatorii nu vin cu completări pentru obligațiile pentru organizatorul de competiții sportive, deși Capitolul din care face parte art. 10, respectiv Capitolul II are titlul „*Obligațiile organizatorului de competiții sau de jocuri sportive*”.

7. Cu privire la modificarea art. 10 alin. (1) lit. k) pct. 5 al inițiativei legislative, pentru a permite vânzarea, distribuirea sau consumul, în arena sportivă, a băuturilor fără alcool și a celor slab alcoolizate, cu o concentrație alcoolică de până la 5% în volum, se constată că această intervenție legislativă nu este argumentată în *Expunerea de motive*. De altfel, nu cuprinde interzicerea cu desăvârșire a consumului de băuturi alcoolice de către persoanele care nu au împlinit vârsta de 18 ani și nu stabilește o limitare a cantității. Ar fi fost necesare clarificări în legătură cu persoanele care au sub 18 ani privind limita cantității consumului de alcool.

Propunerea intră în contradicție cu prevederile art. 13 lit. e) din *Legea nr. 60/1991*, prin care se stabilește că participanții la adunările

⁸ *Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor*

publice sunt obligați să nu participe la acestea „*în stare de ebrietate, să nu consume și să nu distribuie băuturi alcoolice sau droguri*”. Conform prevederilor *Legii nr. 60/1991*, în sfera noțiunii de „*adunare publică*” sunt incluse și competițiile sportive.

De asemenea, în cazul modificărilor propuse la art. 10 alin. (1) lit. k) și completării propuse la art. 10 alin. (1¹) din inițiativa legislativă care permite, în mod explicit, vânzarea, distribuirea și consumul băuturilor slab alcoolizate (până la 5%), precum și vinul în anumite zone în cadrul arenei sportive, semnalăm că soluția legislativă nu este însoțită de o motivare clară și fundamentată în ceea ce privește:

- interesul public urmărit, în raport cu riscurile sociale și istoricul incidentelor cauzate de consumul de alcool în cadrul evenimentelor sportive;

- mecanismele efective de control și limitare a abuzurilor, inclusiv în privința consumului de către minori sau persoanele aflate deja în stare de ebrietate;

- obiectivul de asigurare a ordinii publice, care a fost fundamentul adoptării *Legii nr. 4/2008*.

Or, în lipsa unei evaluări de impact sau a unor date statistice care să arate că o asemenea măsură nu crește riscul de incidente, această soluție legislativă apare ca fiind atât nejustificată raportat la scopul legii precum și neintegrată în cuprinsul reglementării în condițiile în care este menținută în paralel o interdicție de acces pentru persoanele aflate în stare de „*vădită beție*”.

Mai mult, în fondul activ al legislației există alte legi (e.g. *Legea nr. 61/1991*⁹) care restricționează consumul de alcool în spații publice, deci inclusiv în apropierea arenelor sportive.

8. La pct. 7 al inițiativei legislative, eliminarea din conținutul art. 10 alin. (1) lit. p) al inițiativei legislative a documentelor de acces limitează informarea spectatorilor cu privire la regulile ce trebuie respectate, materialele sau obiectele interzise a fi introduse în arena sportivă, precum și sancțiunile care se aplică în situația nerespectării acestor reguli. Documentele de acces sunt în permanență în posesia spectatorilor, față de pliante sau alte materiale informative.

⁹ *Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice*

Referitor la completarea art. 10 alin. (1) lit. Ț), prin care se stabilește că sistemul de turnichete este obligatoriu doar pentru jocurile sportive cu grad ridicat de risc și pentru cele internaționale, facem precizarea că sistemele de turnichete reprezintă cele mai utilizate sisteme de control al accesului în arena sportivă.

Sistemele de turnichete asigură accesul în ordine și controlat al spectatorilor și protejează siguranța acestora, permit efectuarea numărării spectatorilor, pentru un calcul rapid al numărului total de persoane din public și permit verificarea biletelor pentru detectarea celor contrafăcute.

În ceea ce privește modificarea art. 10 alin. (1) lit. f) prin eliminarea prevederii că pot fi distribuite bilete, în limitele admise, fără a depăși 90% din capacitatea arenei sportive și înlocuind cu „*ținând cont de gradul de risc al evenimentului sportiv și planul de acțiune aprobat de unitatea de jandarmerie competentă teritorial*”, ar trebui precizat că planul de acțiune și gradul de risc sunt stabilite cu 5 zile înaintea competiției, conform art. 10 alin. (1) lit. a) din lege, timp insuficient pentru a lua toate măsurile necesare pentru punerea în vânzare a unui număr corespunzător de bilete și pentru organizarea deplasării suporterilor echipei oaspete.

Limita locurilor maxime admise trebuie să țină cont, în principal, de siguranța maximă a spectatorilor. Aceasta este asigurată prin calculul capacității de siguranță a arenei sportive, în raport cu necesitatea evacuării complete și sigure a acestora folosind punctele de acces și ieșire stabilite, în intervalul de timp limită definit de reglementările locale sau naționale.

În cazul în care capacitatea totală a zonei spectatorilor din structura stadionului este inferioară capacității punctelor de acces și ieșire, acest număr mai mic va fi considerat capacitatea de siguranță a stadionului.

În prezent, se consideră la nivel general că toți spectatorii trebuie să poată părăsi stadionul și să ajungă într-un punct de siguranță în maxim opt minute.

9. La art. I pct. 9 al inițiativei legislative, nu este clar ce condiții minime ar fi trebuit să îndeplinească această „*zonă separată*”.

10. La art. I pct. 11 al inițiativei legislative în cuprinsul propunerii de completare a art. 10 alin. (2) lit. g¹) și g²) nu este definită noțiunea de

„*structură asociativă*”, ceea ce poate conduce la dificultăți în interpretarea și aplicarea textului.

11. La pct. 12 al inițiativei legislative, introducerea în inițiativa legislativă a art. 10¹ alin. (1) „*Organizatorul de competiții sau de jocuri sportive poate desfășura spectacole pirotehnice organizate doar de către o societate specializată și autorizată conform legii și doar pe stadioane*”, este argumentată în *Expunerea de motive* dând ca exemplu Franța.

Considerăm că ar fi fost util ca inițiatorii să prezinte experiența Franței, țară în care, prin lege a fost stabilit în martie 2023 să se permită experimentarea utilizării dispozitivelor pirotehnice în arenele sportive, cu aplicabilitate doar până în luna martie 2025.

12. La art. I pct. 17 al inițiativei legislative era necesar a fi revizuită sintagma „*să ajungă în această stare ca urmare a consumului de băuturi alcoolice*”, deoarece este improprie stilului normativ.

13. Semnalăm că soluția de la art. I pct. 18 al inițiativei legislative pentru modificarea alin. (2¹) și alin. (4) ale art. 47, conține două variante de reglementare diferite privind punerea în executare a sancțiunii contravenționale complementare și efectul plângerii contravenționale asupra acesteia astfel:

- într-o ipoteză executarea este amânată până la expirarea termenului de contestație, iar plângerea suspendă automat aplicarea sancțiunii, inclusiv a celei complementare, până la soluționarea definitivă;

- în cealaltă ipoteză executarea sancțiunii începe imediat după comunicarea procesului-verbal, iar plângerea nu suspendă de drept executarea.

Considerăm că ar fi fost necesară revizuirea textelor propuse și stabilirea raportului cu dispozițiile *Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul general al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare*, în special în ceea ce privește momentul punerii în executare a sancțiunii și caracterului suspensiv sau nu al plângerii.

14. În ceea ce privește pct. 18 și 19 ale inițiativei legislative, privitor la modificarea art. 47 alin (2¹) și (4) și abrogarea alin. (5) din lege, considerăm că aceste modificări nu sunt suficient argumentate.

Dorim să amintim aici jurisprudența în materie a Curții Constituționale care s-a pronunțat în mai multe rânduri asupra art. 47 din *Legea nr. 4/2008*, respectiv prin *Decizia CCR nr. 113/2011*¹⁰, *Decizia CCR nr. 638/2022*¹¹ și *Decizia CCR nr. 575/2023*¹². *Legea nr. 4/2008*, în forma actuală, prevede căi de atac la dispoziția contravenientului pentru a contesta sancțiunea complementară, iar instanța judecătorească are posibilitatea de a dispune, prin încheiere, dacă aceasta se menține sau se suspendă pe durata soluționării cauzei.

15. Referitor la art. III al inițiativei legislative, precizează că formularea propusă contravine *principiului clarității normei juridice* și nu respectă cerințele art. 8 și art. 59 din *Legea nr. 24/2000*, având în vedere că trimiterile generale, de tipul „ori de câte ori...”, nu sunt permise de normele de tehnică legislativă.

16. Referitor la conținutul instrumentului de motivare a soluțiilor preconizate prin inițiativa legislativă, semnalăm că, din analiza *expunerii de motive*, rezultă că aceasta nu respectă cerințele prevăzute de art. 6 alin. (1) și (2) precum și art. 31 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Astfel fiind, recomandăm justificarea în *Expunerea de motive*, în mod punctual și temeinic a soluției normative propuse, cu redarea cerințelor care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi.

17. În ceea ce privește propunerea de modificare a titlului arătăm că deși noțiunea de „*combatare a violenței*” dispăre din titlu, în conținutul legii se regăsesc în continuare astfel de măsuri.

În acest sens arătăm că, potrivit art. 41 alin.(1) din *Legea nr. 24/2000*: „*titlul actului normativ cuprinde... obiectul reglementării*

¹⁰ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) și (4), art. 48 alin. (3) și art. 49 alin. (1), (4) și (7) din *Legea nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive*

¹¹ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) și (4) din *Legea nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive*

¹² referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (4) din *Legea nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive*

exprimat sintetic”, aspect pe care inițiatorii ar fi trebuit să îl aibă în vedere.

18. Cu titlu general, amintim că în ceea ce privește *principiul calității legii*, Curtea Constituțională a statuat constant în jurisprudența sa că *„legea trebuie să întrunească cele trei cerințe de calitate care rezultă din art. 1 alin. (5) din Constituție - claritate, precizie și previzibilitate. Normele juridice trebuie să aibă o redactare clară și predictibilă, astfel încât cetățeanul să își poată adapta conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita (Decizia nr. 189/2006, Decizia nr. 903/2010 sau Decizia nr. 26/2012). Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrariului (Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza Sissanis împotriva României, paragraful 66)”*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere obiectul de reglementare, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie-Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului